

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: بابک آزاد

۱۶ فبروری ۲۰۱۹

لایحه بودجه ۹۸، حکم قتل تدریجی کارگران

بر هیچ کس پوشیده نیست که با سقوط حدوداً ۸۰ درصدی ارزش پول ملی در سال ۹۷ و تورم افسار گسیخته موجود، قدرت خرید کارگران در معرض یکی از شدیدترین چالش ها قرار گرفته و شدیداً افول نمود. به گزارش خبرگزاری ایلنا، با شرایط جدید، قدرت خرید کارگران حداقل ۹۰ درصد کاهش یافت. تا جایی که حتی دبیر اجرایی خانه کارگر استان کرمانشاه که نهادی رژیم ساز بوده و در خدمتگزاری اش به جمهوری اسلامی شکی وجود ندارد، رسماً اعتراف کرد که: حقوقی که امروز کارگران دریافت می کنند، کفاف بیشتر از ۱۰ روز زندگی یک خانوار چهار نفره را نمی دهد. اما برغم این واقعیات روشن و غیر قابل انکار، با ارائه لایحه بودجه سال ۹۸ از سوی دولت به مجلس شورای اسلامی و شروع اظهار نظر های موافقین و مخالفین این لایحه خیلی زود روشن شد که این لایحه پیام آور تشدید افلاس و ورشکستگی حیات و معاش میلیون ها تن از کارگران ایران در سال آینده می باشد؛ چرا که دولت روحانی در بودجه سال ۹۸، خود تصمیم گرفته که حقوق ها تنها در محدوده ۲۰ درصد افزایش یابد! در راستای همین سیاست، روز پنجشنبه ۱۳ دی ماه، محمد باقر نوبخت رئیس سازمان برنامه و بودجه در دیدار با اعضای کمیسیون عمران مجلس رسماً خواست که در سال آینده حقوق کارکنان دولت و بازنشستگان بیش از ۲۰ درصد افزایش پیدا نکنند. به این ترتیب افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارگران و بازنشستگان و حقوق بگیران، در شرایطی که فاصله دستمزد ها با سبد هزینه خانواده کارگری از یک شکاف بزرگ خبر می دهد؛ بروشنی نشان می دهد که دولت روحانی تصمیم گرفته است که در سال آینده هم دستمزد کارگران را بر اساس هزینه های واقعی زندگی آنها تعیین نکنند. در نتیجه، در سال آینده نیز زندگی خانواده های کارگری نه تنها همچنان زیر خط فقر باقی خواهد ماند، بلکه با شدت بیشتری در فقر و فلاکت سقوط خواهد کرد. در واقع، دولت روحانی با تصمیم ضدکارگری خود، میلیون ها تن از کارگران جان به لب رسیده و خانواده های رنجیده آنها را محکوم به مرگ تدریجی در قعر فقر و محرومیت کرده است. جالب است که این تصمیم در شرایطی اتخاذ شده که مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی به تازگی گزارشی را درباره برآورد خط فقر که در آن تاکید شده که: "خط فقر مطلق برای یک خانوار چهار نفره در شهرستان تهران ۳۰۰ هزار تومان افزایش یافته است"، منتشر کرده. بنابراین افزایش احتمالی ۲۰ درصد حقوق کارگران که با توجه به ماهیت جمهوری اسلامی اصلاً روشن نیست در عمل به چه شکلی پیاده شود، تنها بیانگر آن است که شرایط اسفناک معیشتی کارگران در حال حاضر در سال آینده در ابعادی توصیف ناپذیر سقوط خواهد کرد.

در سال ۹۷ بنا به تصمیم شورای عالی کار حداقل دستمزد ماهانه کارگران یک میلیون و ۱۱۵ هزار تومان تعیین شده بود، در حالی که خود کمیته دستمزد شورای عالی کار، سبد معیشت کارگران را چهار میلیون و ۸۰۰ هزار تومان اعلام کرده است. جای تردید نیست که این شکاف تنها با خون و پوست و گوشت کارگران پر خواهد شد و تنها فجایی از فقر و فلاکت خانواده کارگری و گرسنگی کشیدنهای پایان ناپذیر آنها، مرگ زودرس بر اثر بیماری، کار کودکان و چشم پوشی اجباری آنها از تحصیل و درد ها و رنجها هائی که روح کودکان را خرد و جسمشان را نابود می کند، ابعاد باز هم بیشتری خواهد یافت. چند شغله شدن کارگران، تن دادن به اضافه کاری های رنج آور، اجبار به تن فروشی و اعتیاد و خود زنی، همه و همه در ابعادی گسترده تر نتیجه آن شرایط دهشتناکی است که بورژوازی وابسته به امپریالیسم ایران به کمک رژیم حافظش جمهوری اسلامی، برای ستمدیدگان شکل داده است و با زور زندان و شکنجه و اعدام و سرکوب وحشیانه معترضین، از چنین شرایط غارتگرانه و فاجعه بار حفاظت می کند.

زندگی در زیر خط فقر در شرایطی که بورژوازی دندان گرد، حتی از پرداخت حقوق های پذیرفته شده نیز سرباز می زند و ماهها کارگران را بدون دستمزد و بدون پذیرش هیچ مسئولیتی به حال خود رها می کند، با روشنی تمام نشان می دهد که بورژوازی حاکم و رژیم حافظش حتی از تامین حداقل زندگی کارگران نیز ناتوانند و به قول مارکس و انگلس در مانیفست کمونیست، این خود نشانه ایست از اینکه "جامعه نمی تواند بیش از این تحت سیطره بورژوازی به سر بُرد" و الزامات ادامه حیات بورژوازی انگل صفت دیگر با "حیات جامعه سازگار نیست".

تحت چنین شرایطی ست که بورژوازی حاکم با کمک رژیم مدافعش، با تاکید بر عدم افزایش متناسب دستمزد کارگران در لایحه بودجه سال آتی در حقیقت فرمان قتل عام طبقه کارگر ایران به صورت تدریجی را صادر کرده است، لایحه بودجه سال ۹۸ سند دیگری ست که به کارگران نشان می دهد که باید بدور از همه تلاش های مذبوحانه رژیم برای انداختن مبارزات کارگران به مجاری قانونی و رفرمیستی، بکوشند نیروی مبارزاتی خود را برای نابودی این انگل های زالو صفت صرف نموده و با به آتش کشیدن بساط ظلم و ستم آنها، رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی را به زباله دان تاریخ انداخته و طرحی نو در اندازند.

به نقل از: ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدایی خلق ایران
شماره ۶۰ ، پانزدهم دی ماه [جدی] ۱۳۹۷